

Nr 65.

Ankom till riksdagens kansli den 20 mars 1931 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående förstärkning av det för budgetåret 1930/1931 under femte huvudtiteln anvisade anslaget till bekämpande av arbetslösheten jämte i ämnet väckta motioner.

(3:e avd.)

I en till riksdagen avlåten, den 6 mars 1931 dagtecknad proposition, nr 167, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att medgiva, att för förstärkning av det för budgetåret 1930/1931 under femte huvudtiteln anvisade extra reservationsanslaget till bekämpande av arbetslösheten må till nämnda anslag från det för samma budgetår anvisade förslagsanslaget till oförutsedda utgifter överföras ett belopp av 4,000,000 kronor.

Beträffande utredningen i ämnet får utskottet hänvisa till återopade statsrådsprotokollet.

I propositionen nr 255 till 1930 års riksdag föreslog Kungl. Maj:t riksdagen att till bekämpande av arbetslösheten för budgetåret 1930/1931 anvisa ett extra reservationsanslag av 2,000,000 kronor, vilket anslag tillika var avsett att användas till bestridande av vissa utgifter för avveckling av arbetslösheten å Seskarö.

I anledning av propositionen samt i ämnet väckta motioner anmälde sedermera riksdagen i skrivelse den 11 juni 1930, nr 392, bland annat, att riksdagen till bekämpande av arbetslösheten för budgetåret 1930/1931 anvisat ett extra reservationsanslag av 2,500,000 kronor samt att riksdagen medgivit, att Kungl. Maj:t finge — under beaktande av de synpunkter riksdagen i skrivelsen anfört — av arbetslöshetsanslag för nämnda budgetår bestrida utgifter för inköp av Sandviks sågverk å Seskarö med tillhörig mark, byggnader och inventarier ävensom för nödiga kompletteringsarbeten för en årstillverkning av 9,000 standards till ett sammanlagt belopp av högst 300,000 kronor.

Genom särskilda beslut har Kungl. Maj:t härefter i anledning av denna riksdagsskrivelse *dels* ställt medel från ifrågavarande anslag till förfogande för det därmed huvudsakligen avsedda ändamålet, *dels ock* på föredragning av chefen för jordbruksdepartementet anvisat sammanlagt högst 300,000 kronor av anslaget för inköp av Sandviks sågverk m. m.

Bihang till riksdagens protokoll 1931. 6 saml. 29 häft. (Nr 65.) 635 81 1

I årets statsverksproposition, femte huvudtiteln, punkt 8, omförmälde departementschefen i samband med behandlingen av frågan om anslag till bekämpande av arbetslösheten för nästkommande budgetår, hurusom statens arbetslöshetskommission i skrivelse den 28 november 1930 framhållit, att de av 1930 års riksdag anvisade medlen för verksamheten under budgetåret 1930/1931 icke skulle komma att bli tillräckliga för sitt ändamål. Kommissionen beräknade nämligen, att kostnaderna för verksamheten under denna tid skulle komma att uppgå till i runt tal 7,628,000 kronor, medan den 1 juli 1930 ett belopp av endast 5,488,000 kronor funnits disponibelt för kommissionens verksamhet. Följaktligen skulle ett underskott på omkring 2,140,000 kronor komma att uppstå. Dessutom behövdes enligt kommissionens förmenande en medelsreserv på omkring 1,500,000 kronor. Utöver tillgängliga medel skulle således cirka (2,140,000 + 1,500,000) 3,640,000 kronor ytterligare erfordras till bekostande av arbetslöshetskommissionens verksamhet under innevarande budgetår. Departementschefen påpekade emellertid vidare, att kommissionen uttalat att, då en eventuell brist på rörliga medel syntes komma att göra sig gällande först mot slutet av budgetåret, det icke syntes föreligga anledning att till övervägande upptaga frågan om tilläggsanslag för löpande budgetår förrän under riksdagens senare del, då jämväl det allmänna arbetsmarknadsläget kunde bättre överblickas.

Efter återgivande härav anförde departementschefen för egen del beträffande anslagsbehovet för innevarande budgetår, att det med hänsyn till vad arbetslöshetskommissionen anfört syntes vara uppenbart, att förstärkning av de tillgängliga medlen måste på ett eller annat sätt åstadkommas, ehuru storleken av det erforderliga beloppet då ännu icke kunde med säkerhet beräknas. I en tid av stigande arbetslöshet sådan som den nuvarande vore det — yttrade departementschefen — naturligen alldeles nödvändigt, att arbetslöshetskommissionens verksamhet kunde fortgå i all önskvärd och ur olika synpunkter lämplig omfattning utan att hindras av begränsad medelstillgång. Liksom kommissionen räknade även departementschefen med att det, måhända i betydlig omfattning, kunde bli nödvändigt att under vintern 1930—1931 med kontanta understöd bispringa vissa grupper av arbetslösa.

Emellertid uttalade departementschefen vidare, att med avgörande av sättet för beredande av det tilläggsanslag, som han sålunda antog bli erforderligt, kunde tills vidare anstå.

I skrivelse den 2 mars 1931 har nu *arbetslöshetskommissionen* gjort framställning angående anvisande av ytterligare medel till bekämpande av arbetslösheten under detta budgetår.

Kommissionen har därvid till en början framhållit, att läget på arbetsmarknaden sedan november 1930 avsevärt försämrats. Uppenbarligen hade också hjälpbehovet inom de flesta kommuner, som stode i rapport med kommissionen, blivit mera trängande. Medan sålunda hela antalet hjälpsökande arbetslösa i slutet av november månad 1930 uppgått till i runt tal 25,000, hade deras antal stigit till nära 32,000 vid december månads slut, och enligt preliminärt uträk-

nade siffror för ställningen den 31 januari innevarande kalenderår utgjorde antalet hjälpsökande arbetslösa inom landet då något över 40,000. Arbetslösheten hade följaktligen, har kommissionen anfört, nått en siffra, som — om också i och för sig icke oroväckande — vore den högsta, kommissionen haft att inregistrera sedan i mars månad år 1923. De statliga åtgärderna för arbetslöshetens lindrande, som ju vore avsedda att så smidigt som möjligt anpassas efter växlingarna i hjälpbehovet, hade givetvis rönt inverkan av det förändrade läget. I stort sett hade visserligen den i november 1930 uppgjorda hjälpplanen och de beräknade kostnaderna för densamma visat sig hålla streck, men vissa förskjutningar hade dock inträtt, och kommissionen ansågo för den skull försiktigheten bjuda, att man jämväl räknade med att de för återstoden av budgetåret erforderliga åtgärderna skulle komma att, till följd av den aktuella situationens svårigheter och ovissheten om arbetsmarknadens gestaltning under de närmaste månaderna, draga större kostnader, än som i slutet av förra året kunde förutses.

Till belysande av den nuvarande ställningen har kommissionen härefter lämnat vissa jämförande uppgifter. Av dessa framgår, att antalet vid statliga reservarbeten anställda den 21 februari 1931 uppgick till 6,062, under det att motsvarande siffra ett år tidigare var 3,279, att antalet arbetsplatser, vid vilka arbetslösa erhållit anställning, den 21 februari 1931 utgjorde 83 mot 52 ett år tidigare, att den 25 februari 1931 rättighet till statsbidrag för anordnande av kontant understödsverksamhet var medgiven åt 17 kommuner för ett sammanlagt klientel av 2,785 personer (familjeförsörjare) mot i februari 1930 respektive 3 och 280, samt att kommissionen intill den 2 mars 1931 funnit sig böra med statsbidrag understödja utförandet av statskommunala arbeten inom 30 kommuner och för sammanlagt 1,715 arbetare, mot i februari 1930 respektive 12 och 675. I samband härmed har kommissionen dessutom omnämnt, att kursverksamhet med statsbidrag för närvarande bedreves inom 4 kommuner.

Den expansion av arbetslöshetskommissionens verksamhet under innevarande budgetår, som nyssberörda siffror ådagalägga, måste, anser kommissionen, påverka kommissionens finansplan och leda till framställandet av krav på nyanvisning av medel, därest det skall bliva möjligt för kommissionen att i fortsättningen tillgodose behovet av nödvändiga åtgärder för arbetslöshetens lindrande.

Till ledning för bedömandet av storleken av det tilläggsbelopp, som sålunda enligt kommissionens uppfattning bör äskas, har kommissionen meddelat en sammanställning av kända och beräknade kostnader under innevarande budgetår. Sammanställningen, där de beräknade kostnadsbeloppen angivits med kursiverad stil, är av följande utseende.

	A. K:s arbetsplatser, förvaltning och revision		Statskommunala arbeten		Understöd och kurser		Summa kronor	Summa anställda reserv- arbetare
	Kronor	Antal man	Kronor	Antal man	Kronor	Antal man		
<i>1930.</i>								
Juli	304,174	1,580	—	32	—	—	304,174	1,612
Augusti	369,924	1,437	—	29	14,294	—	384,218	1,466
September	279,358	1,395	53,156	13	—	—	332,514	1,408
Oktober	383,472	1,935	—	39	—	—	383,472	1,974
November	463,266	3,236	4,290	143	828	100	468,384	3,379
December	542,758	3,521	15,000	381	17,170	234	574,928	3,902
<i>1931.</i>								
Januari	620,437	5,081	40,000	1,000	20,000	500	680,437	6,081
Februari	990,000	6,000	60,000	1,500	120,000	3,000	1,170,000	7,500
Mars	1,072,500	6,500	64,000	1,600	120,000	3,000	1,256,500	8,100
April	907,500	5,500	48,000	1,200	80,000	2,000	1,035,500	6,700
Maj	742,500	4,500	32,000	800	40,000	1,000	814,500	5,300
Juni	577,500	3,500	8,000	200	—	—	585,500	3,700
Summa	7,253,389	—	324,446	—	412,292	—	7,990,127	—
Arbetslöshetsutredningen							1) 50,000	
Domänstyrelsen för inköp av Sandviks sågverk							2) 300,000	
Kursverksamhet, anslagna belopp							14,100	
Summa kronor							8,354,227	

1) Härav är utbetalat 22,898:68.

2) " " " 107,000:—.

Av tablån framgår, att kommissionen uppskattat summan av kända och beräknade kostnader för hjälpverksamheten under budgetåret till 8,354,227 kronor. Då till och med januari 1931 härav, enligt vad kommissionen uppgivit, utbetalats ett belopp å 3,173,030 kronor, bliva således återstående utgifter för innevarande budgetår 5,181,197 kronor eller i runt tal 5,200,000 kronor.

Kommissionen har vidare framhållit, att i det belopp å 5,488,000 kronor, som vid innevarande budgetårs början funnits disponibelt, även ingått icke omedelbart likvida tillgångar med sammanlagt 716,847 kronor 86 öre. I detta belopp innefattades dels utestående fordringar hos kommuner, vägstyrelser m. fl. för utförda arbeten m. m., dels utlämnade lån ur den s. k. väglånefonden och dels inventariervärdet av kommissionens arbetsmaskiner, redskap och förläggninginventarier. Dessa tillgångar representerade sålunda det i verksamheten vid denna tidpunkt bundna rörelsekapitalet. De likvida medel av arbetslöshetsanslaget, som efter utgången av januari månad detta år voro disponibla, hade uppgått till sammanlagt 1,969,157 kronor.

Då de återstående kostnaderna för innevarande budgetår uppskattats till i runt tal 5,200,000 kronor, skulle således enligt kommissionens beräkningar den emotsedda bristen i anslagsmedel kunna fastställas till omkring (5,200,000 — 1,969,157) 3,230,000 kronor. Beträffande denna summa har emellertid kom-

missionen anført, att i densamma icke inginge medelsreserv. Ej heller hade beräknats några särskilda belopp för utlämnande av ytterligare lån ur kommissionens väglånefond.

I fråga om *medelsreserv* har kommissionen anført följande.

Den medelsreserv, som ingått såväl i den senast gjorda budgetberäkningen som i de tidigare utförda beräkningarna av detta slag, hade bestått av dels det beräknade värdet av inventarier, dels utestående fordringar och likvida medel. Då det i rörelsen investerade kapitalet givetvis icke avsåge att fylla uppgiften som medelsreserv i ordets egentliga mening i annat fall, än om verksamhetens utveckling skulle gå i sådan riktning, att det erforderliga rörelsekapitalet komme att minskas och bundna tillgångar således skulle frigöras, ansåge kommissionen det angeläget framhålla, att tidpunkten nu syntes vara lämplig för fastställandet av den regeln, att kommissionen — för vinnande av ett säkrare utgångsläge vid beräkningarna av medelsbehovet — för framtiden icke skulle bland de likvida tillgångarna inräkna det vid respektive budgetårs början bundna rörelsekapitalet. Detta syntes för närvarande så mycket mera befogat, som de utestående och numera praktiskt taget helt indrivna fordringar till betydande belopp, som kommissionen år 1924 övertagit från Södra Sveriges och Norrlands statsarbeten, under en följd av år de facto tjänat som en medelsreserv. En beräkning av det för närvarande bundna rörelsekapitalet hade ådagalagt, att detta den 31 januari 1931 kunde uppskattas till i det närmaste en miljon kronor. Att en icke oväsentlig ökning härav skulle komma att inträda under den nu pågående utvidgningen av kommissionens verksamhet kunde tagas för givet.

Vad angår den s. k. *väglånefonden* har kommissionen anført:

Därest det — såsom troligt vore — komme att visa sig nödvändigt att öka lånen ur denna fond, måste medlen härtill tagas ur den såsom medelsreserv beräknade summan. Det syntes för övrigt kunna ifrågasättas, huruvida icke framdeles det belopp å en miljon kronor, som enligt Kungl. Maj:ts brev den 2 september 1921 anvisades för detta ändamål, borde avdelas från disponibla medel. Frågan syntes dock lämpligen kunna stå öppen tills vidare, enär kommissionen hade för avsikt att, i samband med framläggande av nya beräkningar över kostnaderna för det kommande budgetåret, närmare utveckla de synpunkter, kommissionen ansåge böra läggas på detta spörsmål.

Kommissionen har härefter uttalat, att kommissionen ansåge, att en medelsreserv på 1,500,000 kronor i vart fall måste betraktas som oundgänglig för verksamhetens fullföljande.

I anslutning till vad kommissionen sålunda anført i olika hänseenden, har kommissionen meddelat en *finanstablå per den 1 februari 1931* av följande utseende:

Beräknade utgifter $\frac{1}{2}$ — $\frac{30}{6}$	Likvida medel	kr. 1,969,157:—
1931	Forordningar hos kommuner, väg-	
kr. 5,200,000:—	styrelser m. m. för utförda	
För närvarande nedlagt rörelse-	arbeten, ortstillägg	
kapital, beräknat till c:a... kr. 994,000:—	m. m.	346,000:—
Medelsreserv	Lån ur väglånefon-	
" 1,500,000:—	den	148,000:—
	Inventarier c:a.....	500,000:—
	Brist (avrundat tal 4,750,000:—)	994,000:—
		4,730,843:—
		<hr/>
	Kronor 7,694,000:—	Kronor 7,694,000:—

Av tablån framgår, att enligt kommissionens uppfattning ett belopp av omkring 4,750,000 kronor skulle erfordras för innevarande budgetår utöver å arbetslöshetsanslaget den 1 februari 1931 kvarstående medel. Beloppet överstiger med 1,110,000 kronor det i arbetslöshetskommissionens skrivelse den 28 november 1930 såsom erforderligt uppskattade tilläggsanslaget. Denna ökning beror enligt arbetslöshetskommissionen *dels* därpå att hjälpverksamheten fått en av läget på arbetsmarknaden betingad större omfattning, än som under senhösten 1930 beräknades, *dels ock* därpå, att det i verksamheten bundna rörelsekapitalet — med avdrag för influtna inkomster — blivit avskilt från medelsreserven.

Under åberopande av vad i skrivelsen sålunda anförts och under framhållande tillika att kommissionens likvida medel snart vore förbrukade, har arbetslöshetskommissionen slutligen hemställt, att Kungl. Maj:t måtte redan nu hos riksdagen utverka, att ett belopp av 4,750,000 kronor bleve anvisat till bestridande av de ökade kostnaderna för den statliga hjälpverksamheten för de arbetslösa under innevarande budgetår.

Departementschefen har i ärendet anført följande:

»I överensstämmelse med vad jag uttalade vid behandlingen i statsverkspropositionen av frågan om anslag till arbetslöshetens bekämpande är det min uppfattning, att statsmakterna böra till arbetslöshetskommissionens förfogande ställa det belopp, som befinner sig erforderligt för att kommissionens verksamhet icke skall behöva inskränkas av brist på medel utan att den skall kunna fortgå i den omfattning, som ur allmänna synpunkter finnes nödig och i olika hänseenden gagnelig. Redan vid tiden för statsverkspropositionens avlämnande förutsågs, att det skulle bliva nödvändigt att för sådant ändamål ställa till kommissionens förfogande anslag utöver de tillgångar, som funnos tillgängliga på grund av tidigare förfoganden. Detta antagande har bekräftats genom arbetslöshetskommissionens skrivelse. Med hänsyn till vad kommissionen där framhållit torde Kungl. Maj:t nu hava att fatta ståndpunkt i frågan.

Vad då angår storleken av det behövlige fyllnadsbeloppet, framgår av det förut anförda, att medan enligt kommissionens i statsverkspropositionen återgivna beräkning en summa av 3,640,000 kronor skulle behöva ytterligare anvisas, kommissionen nu uppskattat det erforderliga beloppet till 4,750,000 kronor. Mot de av arbetslöshetskommissionen enligt nyss återgivna sammanställning beräknade utgifterna för den återstående delen av innevarande budgetår har jag intet att erinra. Beträffande ömläggning av metoden för beräkning av den s. k. medelsreserven finner jag emellertid, i olikhet mot kommissionen, att tillfället icke nu, då det gäller att bereda fyllnad i ett anslag för det löpande budgetåret, är lämpligt att göra några principiella förändringar i vad hittills tillämpats. Med ståndpunktstagandet till denna fråga synes utan olägenhet kunna anstå, till dess jag inom kort torde hava att framlägga förslag rörande anslag till ifrågakvarande ändamål för nästa budgetår.

Med denna utgångspunkt synes det mig möjligt att vidtaga viss reduktion av det nu begärda beloppet. Av den av kommissionen uppgjorda finanstablån

per den 1 februari 1931 framgår nämligen, att utgifterna under tiden $\frac{1}{2}$ — $\frac{30}{6}$ 1931 av kommissionen uppskattas till omkring 5,200,000 kronor. Med tillägg av medelsreserv, beräknad på hittills vanligt sätt och med sedvanligt belopp, 1,500,000 kronor, skulle alltså det behövliga beloppet sammanlagt uppgå till 6,700,000 kronor. Häremot svara enligt samma tablå på inkomstsidan dels den 1 februari 1931 tillgängliga likvida medel, uppgående till ungefär 1,970,000 kronor, och dels utestående fordringar, lån ur väglånefonden och inventarier till belopp av sammanlagt i det närmaste 1,000,000 kronor. Skillnaden, som alltså nu skulle behöva anvisas, skulle följaktligen uppgå till (6,700,000 — 1,970,000 — 1,000,000) 3,730,000 kronor. Visserligen torde försiktigheten bjuda att med hänsyn till verksamhetens redan skedda och ytterligare emotsedda utökning göra visst tillägg. Vid ökad omfattning av verksamheten förefinnes nämligen ökat behov av likvida medel. Även med beaktande härav torde emellertid — med nyss angivna utgångspunkt — medelsbehovet icke behöva beräknas högre än till 4,000,000 kronor. Jag vill alltså förorda, att riksdagens medgivande inhämtas till att anslaget för det löpande budgetåret till bekämpande av arbetslösheten utökas med sistnämnda belopp. Detta torde böra ske genom att motsvarande belopp överföres från det för innevarande budgetår utom huvudtitlarna anvisade extra förslagsanslaget till oförutsedda utgifter. Härav måste uppenbarligen följa en avsevärd överbelastning av detta anslag, vilken överbelastning i sista hand kommer att drabba kassafonden.

Av sammanställningen över beräknade utgifter för de särskilda månaderna framgår, att det tillgängliga beloppet av likvida medel knappast kan förväntas förslå längre än till utgången av innevarande månad. Det är följaktligen synnerligen önskvärt, att propositionen i ämnet hos riksdagen erhåller en skyndsamt behandling. Den sena tidpunkten för ingivande av arbetslöshetskommissionens framställning har berott därpå, att kommissionen önskat kunna framlägga en redogörelse för ställningen den 1 februari 1931.»

I sammanhang med Kungl. Maj:ts proposition har utskottet till behandling förehaft två likalydande motioner, väckta, den ena, nr 240, inom första kammaren av herrar *H. Andersson* i Boda och *P. Andersson* i Koldemo samt den andra, nr 399, inom andra kammaren av herr *E. Hultman* m. fl. vari hemställt, att riksdagen vid beviljande av förstärkningsanslaget till arbetslöshetens bekämpande måtte fastställa sådana villkor för anslagets användning, att även skogs-, flottnings- och lantarbetare bliva delaktiga av den statliga arbetslöshets-hjälpen.

Vad Kungl. Maj:t i förevarande proposition föreslagit riksdagen får utskottet tillstyrka.

I anledning av det motionsvis väckta yrkandet vill utskottet till en början framhålla, att, enligt vad utskottet inhämtat och såsom jämväl i motionerna erinrats, arbetslöshetskommissionen under våren 1922 fann det nödvändigt att genomföra vissa inskränkningar i den statliga hjälpverksamheten, på grund varav kommissionen beslöt att från åtnjutandet av statlig hjälp avstänga arbets-

Utskottets
yttrande.

lösa, tillhörande vissa yrkesgrupper. I den mån dessa avstängningar i enstaka fall verkade för strängt, medgav kommissionen dock modifikationer. Då 1922 års riksdag generellt godkände de principer, efter vilka kommissionen utövade sin verksamhet, torde få anses, att det av kommissionen tillämpade förfarings-sättet även på förevarande område vunnit riksdagens gillande. Under år 1924 blevo avstängningsbestämmelserna mera i detalj utformade. På grund av arbetsmarknadens då förbättrade läge beslöt kommissionen nämligen meddela de lokala arbetslöshetsorganen genom ett i december 1924 utfärdat cirkulär, att kommissionen vidtagit åtgärder för att genomföra en avveckling av hjälpverksamheten.

Kommissionen ämnade nämligen genomföra en begränsning av hjälpverksamheten på sådant sätt, att arbetslösa, tillhörande vissa yrken, komme att avstängas från åtnjutande av statlig hjälp. Bland de grupper, som härvid ställdes utanför verksamheten, voro även skogs-, flottnings- och lantarbetare. Emellertid antydde kommissionen samtidigt, att kommissionen vore villig medgiva dispens från dessa avstängningsbestämmelser, där särskilda skäl härför kunde anföras. Sådana dispenser hava jämväl under årens lopp meddelats såväl vad angår här ovan omnämnda yrken som också beträffande vissa andra.

Då under innevarande vinter situationen obestriddligen blivit bekymmersam för skogsarbetarna inom åtskilliga kommuner i Norrland, har kommissionen, enligt vad utskottet erfarit, också funnit anledning bevilja flera kommuner dispens från avstängningsbestämmelserna, vilket medfört, att ett rätt betydande antal arbetslösa skogs- och flottningsarbetare i år kommit i åtnjutande såväl av kontanta arbetslöshetsunderstöd med bidrag av statsmedel som också hänvisning till statliga reservarbeten.

Av vad sålunda anförts framgår, att arbetslöshetskommissionen av förenämnda anledning redan i viss mån ägnat sin uppmärksamhet åt de förhållanden, motionärerna påtalat, och utskottet förutsätter, att, därest situationen å arbetsmarknaden fortfarande blir sådan, att en utsträckning av nämnda dispensförfarande skulle visa sig erforderlig, detta ock utan onödig omgång kommer att ske.

Under hänvisning till vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

I:o) att riksdagen må medgiva, att för förstärkning av det för budgetåret 1930/1931 under femte huvudtiteln anvisade extra reservationsanslaget till bekämpande av arbetslösheten må till nämnda anslag från det för samma budgetår anvisade förslagsanslaget till oförutsedda utgifter överföras ett belopp av 4,000,000 kronor; samt

II:o) att herrar Anderssons i Boda och Anderssons i Koldemo samt herr Hultmans m. fl. ovanberörda motioner, I: 240 och II: 399, må anses besvarade genom vad utskottet ovan anført.

Stockholm den 20 mars 1931.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit:

från första kammaren: herrar *S. H. Kvarnzelius*, *A. C. Lindblad*, *J. L. Widell*, *O. Bergqvist*, *J. Nilsson* i Malmö, *C. P. V. Nilsson* i Gränebo, *N. J. M. Svensson* i Kompersmåla, *E. J. G. Rosén*, *E. A. Lundell*, *C. I. Asplund*, *J. G. Walles* och *P. A. Bergström*;

från andra kammaren: herrar *A. Anderson* i Råstock, *A. Wiklund* i Brattfors, *C. R. Jansson* i Falun, *P. Nilsson* i Bonarp, *S. Bengtsson* i Norup, *G. Strindlund*, *P. M. Olsson* i Blädinge, *E. J. Wigforss*, *B. F:son Holmgren*, *J. Olofsson* i Digernäs, *O. Andersson* i Höör och *A. Norsell*.
